

Kořeny

Bokomara

- Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7**
1. Že ti to nevadí, že právě dostal jsem nápad,
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
že ti to nevadí, že budu zpívat a hrát
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
o tom, že nechápu, co bych měl tak snadno chápat,
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
snad ti to nevadí, že ti dnes nebudu lhát.
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
R: Nejsem sám, koho to napadlo, nejsem sám,
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
nejsem sám, to blbý divadlo, nejsem sám.
2. Že ti lhát nebudu - jak je to docela snadné,
najít se uprostřed v prázdnotě čtyř bílých stěn
a šplhat vzhůru, teď, když už jsme docela na dně,
po laně spleteném ze lží se vydrápat ven.
3. A oni čekají, zda padne orel či panna,
obludné zrcadlo sem dolů natočené,
a nic víc nechtějí, než zas jen naříznout lana,
názorně ukázat: vidíte, tak takhle ne!
R:
4. Protože tuší zas, že pro ně semínko zbude,
jak stonky břečťanu plazí se okolo nás,
zase ten plevel se po stěnách rozrůstá všude,
zapouští kořeny - přichází zas jejich čas.
R: